

NOS JAZZGESCHIEDENIS 560 = ZONDAG 03.11.91 = R 1 = +20.30-~~21.00~~
+++++

band
Pingel - 0:07

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 560, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 11, Duke Ellington, deel 4. Toen Ellington 1956/57 weer een voortreffelijk en kwa bezetting ook stabiel orkest had, begon hij zich met regelmaat toe te leggen op een van zijn ambities: lange werken schrijven. Onveranderlijk noemde hij die 'suites', bij hem waren het een aantal stukken die één onderwerp hadden, een bepaalde sfeer ademen. Onderling thematisch verband had Ellington niet te veel boodschap aan. In 1957 bracht Columbia de suite 'Such sweet thunder' uit, die Ellington en Billy Strayhorn schreven. Het orkest: Cat Anderson, Willie Cook, Clark Terry en Ray Nance-trompet, Britt Woodman, Quentin Jackson en John Sanders-trombone, Johnny Hodges en Russell Procope-alt, Paul Gonsalves en Jimmy Hamilton-tenor, Harry Carney-baritonsaxofoon. Duke Ellington-piano, Jimmy Woode-bas, Sam Woodyard-drums. 'Such sweet thunder' gaat over figuren uit de werken van William Shakespeare, en het titelstuk, waar de suite mee opent, is een regel uit de Midzomernachtdroom: 'I never heard so musical a discord, such sweet thunder'. Die moet Ellington, gek op wat vroeger dissonanten genoemd werden, erg hebben aangesproken.

Duke Ellington a/h Orchestra: Such sweet thunder (Ellington, Strayhorn)
1/1 - 3:16 - CBS 84405

"Such sweet thunder" met cornettist Ray Nance ~~Ellington~~, NYC 24 april 1957. Nu trombonist Britt Woodman als solist in een stuk dat exact de sonnet-vorm volgt: "Sonnet to Hank Cing".

Duke Ellington a/h Orchestra: Sonnet to Hank Cing (Ellington, Strayhorn)
1/3 - 1:18 - idem

"Sonnet to Hank Cinq", met trombonist Britt Woodman en klarinettist Jimmy Hamilton. 3 mei 1957. Klarinettist Russell Procope en trompettist Clark Terry soleren in het volgende deel, over Lady Macbeth, die volgens Ellington natuurlijk een adellijke dame was, maar wel met 'a little ragtime in her soul'. "Lady Mac".

Duke Ellington a/h Orchestra: Lady Mac (Ellington, Strayhorn)
1/4 - 3:33 - idem

"Lady Mac" met Russell Procope en Clark Terry. 24 april 1957.
~~Ellington~~ Othello, ^{NY} Jimmy Woode is solist op bas en intoneert af en toe wat onzuiver, maar daarachter, prachtig, de drie klarinetten: Jimmy Hamilton, Russell Procope en Harry Carney. "Sonnet in search of a Moor".

Duke Ellington a/h Orchestra: Sonnet in search of a Moor
1/5 - 2:24 - idem (Ellington, Strayhorn)

"Sonnet in search of a Moor". 15 april 1957.

Nog drie delen uit 'Such sweet thunder'. Dit gaat over 'A mid-summer night's dream' en Puck die drie paartjes waarneemt, vertolkt door Jimmy Hamilton-klarinet/Ray Nance-cornet en viool, Russell Procope-klarinet/Paul Gonsalves-tenorsaxofoon, en Johnny Hodges-altsaxofoon/John Sanders-ventiel-trombone. Trompettist Clark Terry in de rol van Puck, zegt aan het slot 'Lord what fools those mortals be'. "Up and down, up and down, I will lead them up and down".

Duke Ellington a/h Orchestra: Up and down, up and down (Ellington, Strayhorn)
2/1 - 3:00 - idem

"Up and down, up and down" - 24 april 1957.

Nu een grap, tenminste wat de titel in verband met Shakespeare aangaat. Trombonist Quentin Jackson met plunger voor de beker in "Sonnet for Sister Kate".

Duke Ellington a/h Orchestra: Sonnet for Sister Kate (Ellington, Strayhorn)
2/2 - 2:19 - idem

"Sonnet for Sister Kate" met trombonist Quentin Jackson. 15 april 1957. Tenslotte een stuk dat een tocht over de Nijl uitbeeldt, in een luxe, fraai opgetuigde boot ten tijde van de faraos. De titel is de helft van de Amerikaanse uitdrukking 'Half the fun is getting there' - de reis als zodanig is al de helft van het genoegen -: Johnny Hodges, altsaxofonist, in "Half the fun".

Duke Ellington a/h Orchestra: Half the fun (Ellington, Strayhorn)
2/voorlaatst - 4:07 - idem

"Half the fun" met Johnny Hodges, 7 augustus 1956. U hoorde zeven delen van de twaalf waaruit 'Such sweet thunder' bestaat. Suite van Duke Ellington en Billy Strayhorn, opgenomen door Columbia in 1957, compleet uitgevoerd in Town Hall, NYC, zondagavond 28 april 1957, voor zover bekend niet opgenomen toen.

= 3 =

De bezetting van het orkest zoals u die op de Columbia-opname hoorde: Cat Anderson, Willie Cook, Clark Terry en Ray Nance-trompet. Britt Woodman, Quentin Jackson en John Sanders-trombone. Johnny Hodges en Russell Procope-alt, Paul Gonsalves en Jimmy Hamilton-tenor, Harry Carney#baritonsaxofoon. Duke Ellington-piano, Jimmy Woode-bas, Sam Woodyard-drums. Het werk was opgedragen aan het Shakespearean Festival in Stratford, maar dan wel Stratford, Ontario, Canada. Volgende keer Duke Ellington en Ella Fitzgerald. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 560, MDR.

o o o o o NA 79 011

25:30

mont. 15. 10-91